

PRZEDPRZEWODNIK
do spektaklu
STWORZENIA SCENICZNE

KULTURA BEZ BARIER

TEATR
WIDZĘ,
SŁYSZĘ,
ROZUMIEM

TEATR
DOSTĘPNY

Droga do teatru

Do Lubuskiego Teatru można wejść wprost z deptaka. Prowadzi do niego troje drzwi z klamką. Najbardziej z prawej strony znajduje się wejście z podjazdem dla niepełnosprawnych.

Po wejściu do teatru znajdujemy się w holu kasowym: kasa teatru jest po lewej stronie. W kasie mamy pętlę indukcyjną. Na wprost nas znajdują się rozsuwane automatycznie drzwi, prowadzące do foyer teatru.

Kasa, okienko jest wyposażone w mikrofon i głośnik.

Po przejściu przez rozsuwane drzwi znajdujemy się w głównym holu teatru.
Po przejściu przez nie zostaną nam sprawdzone bilety.

FOYER PRAWA STRONA

FOYER LEWA STRONA

Następnie możemy udać się do szatni, które znajdują się po prawej...

SZATNIA PRAWA STRONA

...i po lewej stronie.

SZATNIA LEWA STRONA

Na końcu holu z lewej strony znajdują się toalety (męska i damska).

TOALETY

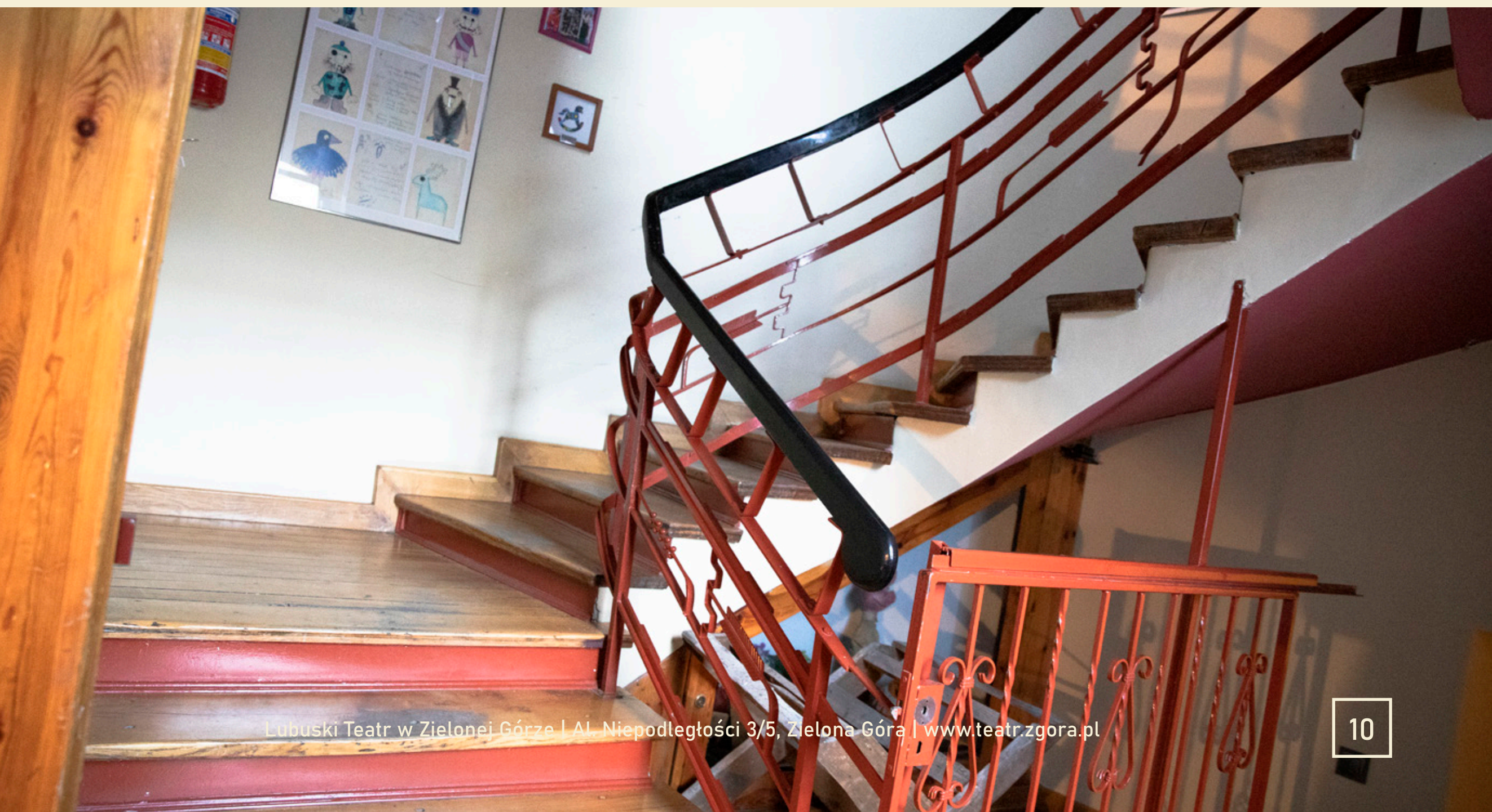
Na końcu holu z prawej strony znajduje się toaleta dla niepełnosprawnych oraz winda.

Osoby wjeżdżają windą pod opieką Obsługi Widowni.

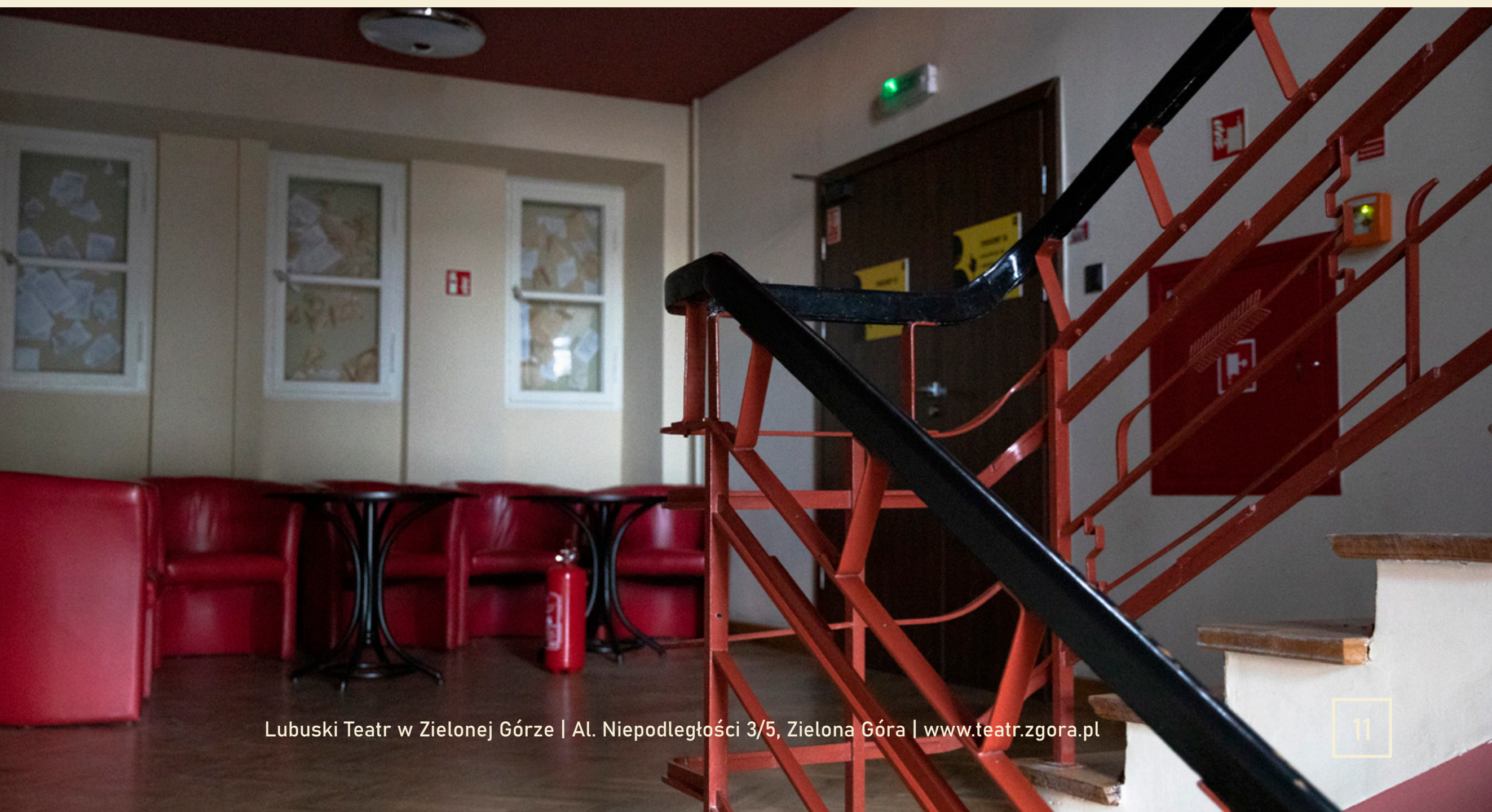

TOALETA I WINDA

Spektakl **Stworzenia sceniczne** odbywa się na Scenie Kameralnej, na krótko przed rozpoczęciem spektaklu Obsługa Widowni prowadzi widzów schodami na drugie piętro teatru.

Wejście na Scenę Kameralną.

Scena Kameralna

Spektakl STWORZENIA SCENICZNE

Autor: April De Angelis

Przekład: Hanna Szczerkowska

Reżyseria: Robert Czechowski

Scenografia i kostiumy: Elżbieta Terlikowska

Opracowanie muzyczne: Damian neogenn Lindner

Światło: Piotr Pawlik

Obsada:

Doll Common: Tatiana Kołodziejska

Nell Gwyn: Joanna Koc

Pani Betterton: Elżbieta Donimirska

Pani Marshall: Anna Haba

Pani Farley: Marta Frąckowiak

Inspicjentka: Dobrostawa Trębacz

Premiera: 15.11.2008 r.

Kategoria wiekowa: 7 lat +

Czas trwania: 90 minut

Streszczenie fabuły

Spektakl jest opowieścią o XVII-wiecznych angielskich aktorkach, które uzyskują prawo do występowania w teatrze. Wcześniej na scenach teatralnych grali tylko mężczyźni. Spektakl opowiada o emocjach artystek uważających scenę za miejsce, w którym mogą walczyć o swoją wolność.

Scenografię tworzy drewniany podest, ustawiony na środku sceny. Po jego obu stronach oraz przed nim, po lewej stronie, stoją drewniane belki, rozwidlone u góry. Między nimi zawieszono są drewniane poprzeczki. Tworzą ramkę wokół tej małej sceny. Belki pokryte są pajęczyną

Na belkach są wysoko umieszczone, drewniane półeczki, na których stoją palące się świece. Po obydwu stronach, w głębi sceny, widać po jednej drewnianej toaletce z lustrami. Lustra toaletek oświetlone są blaskiem świec. Przy każdej z nich stoi zdobione krzesło. Za drewnianym podestem również stoi krzesło, obite materiałem w paski, oraz zdobiona miednica z porcelany.

Miednica stoi na małym, drewnianym stoliku. Z tyłu sceny widać dwa parawany, za którymi mogą przebierać się aktorki. Cała przestrzeń sceny pokryta jest jesiennymi liśćmi, głównie w odcieniach brązu.

Są to historie pionierek w swoim zawodzie, które utarowały drogę do teatru współczesnym aktorkom. Na scenie pojawią się odważne i piękne kobiety w robiących wrażenie sukniach. W czasie spektaklu aktorki przebierają się – zmieniają kreacje podczas trwania akcji. Zdarza się też, że wychodzą na scenę w męskich strojach, wcielając się w postaci mężczyzn.

Doll Common

Ma na sobie czarną, długą suknię z bufiastymi rękawami. Suknia, uszyta z odbijającego światło materiału, z przodu oraz u dołu ozdobiona została czarnym haftem. Kobieta nosi czarne rękawiczki bez palców. Jej włosy są rude i upięte nad głową. Na szyi ma czarną kryzę – okrągły, marszczony kołnierz. Na jej szyi spoczywa sporej wielkości krzyż, zawieszony na łańcuchu o dużych oczkach i ozdobiony kamieniami. Na suknię aktorka narzuca czarną pelerynę, wykonaną z tego samego materiału.

Nell Gwyn

Na początku spektaklu jest ubrana w prostą, szarą suknię z odbijającego światło materiału. Włosy ma związane w warkocz. W pewnym momencie je rozpuszcza, a na jej głowie pojawia się wianek z białych, drobnych kwiatów.

W trakcie spektaklu zmienia suknię na czerwoną. Ta suknia z przodu ma zdobienia w formie jasnych, kwiatowych haftów oraz żółtej gwiazdy.

Bohaterka pojawia się na scenie także w stroju męskim – jako muszkieter, w białych spodniach i koszuli. Na głowie ma wtedy czarny kapelusz z szerokim rondem i piórkiem, w rękę natomiast trzyma spiczasty miecz. Chodzi w wysokich, skórzanych butach.

Pod koniec przebiera się w jeszcze jedną kreację: jasną suknię z gorsetem. Gorset ozdobiony jest sznurami pereł. Dół sukni uszyty został z jasnego, pofalowanego materiału, w który wszyty jest stelaż ze sznurami pereł. Z przodu widać jasną, ozdobioną kamieniami gwiazdę z ogonem

Pani Betterton

Najstarsza z występujących kobiet. Na głowie ma upiętą burzę rudych włosów. Na szyi ma bordową kryzę (okrągły, marszczony kołnierz). Jej suknia uszyta jest z bardzo jasnych, różowych i fioletowych skrawków materiału z czerwonymi zdobieniami. Same ramiona ma odkryte: są tam tylko pasy zielonego materiału. Natomiast od łokci do dłoni rękawy są pełne. Jej suknia ma duży dekolt, a na piersiach spoczywa sporej wielkości medalion z czerwonych kamieni.

Pani Marshall

Na głowie ma upiętą burzę rudych włosów w lekkim nieładzie. Na szyi jasną kryzę – okrągły, marszczony kołnierz. Ma na sobie suknię z odkrytymi ramionami. Suknia uszyta jest z jasnego materiału z ciemnymi, kwiatowymi wzorami.

W trakcie spektaklu przebiera się w pomarańczową suknię z tylko jednym (prawym) rękawem i gorsetem. Na materiale widać złote i czarne zdobienia. Do tego stroju zmienia kryzę na czarną oraz perukę na jasną, udającą uczesane i spięte spinkami loki.

Zmienia suknię raz jeszcze. Tym razem góra sukni oraz rękawy uszyte są z pasów zielonej tkaniny. Przypominają szerokie frędzle z materiału, które opadają prawie do ziemi. Dół sukni jest jasny. Na jasnym tle wyhaftowane są duże, brązowe kwiaty. Z przodu sukni, na piersiach, są przyszyte dwie złote broszki, które przypominają wijące się węże.

Ta kobieta również pojawia się na scenie w stroju męskim – jako muszkieter. Wtedy ma na sobie białe spodnie i koszulę. Na głowie ma wtedy czarny kapelusz z szerokim rondem i piórką. Jak się okaże, pod kapeluszem ukrywa swoje naturalne włosy, ostrzyżone na krótko. W ręku natomiast trzyma spiczasty miecz. Na nogach ma wysokie, skórzane buty.

Pani Farley

Ma na sobie jasną suknię z bufiastymi rękawami. Jej kreacja ozdobiona jest pasami czarnego materiału z jasnym haftem. Na szyi ma czarną kryzę – okrągły, marszczony kołnierzyk.

Kobieta ubiera także drugą suknię – długą, czarną, z głębokim dekoltem i długimi rękawami. Nosi długi naszyjnik z koralików, zwieńczony prostym krzyżykiem. Na głowie ma bujną, rudą perukę.

W teatrze można bezpłatnie wypożyczyć:

- słuchawki wyciszające,
- odbiorniki do audiodeskrypcji.

Na obu scenach: Dużej i Kameralnej oraz w kasie biletowej znajdują się pętle indukcyjne.

Bilety możesz kupić:

Osobiście w kasie Lubuskiego Teatru

poniedziałek: kasa nieczynna

wtorek – piątek: 8:30 – 12:30, 15:00 – 19:00

sobota/niedziela: kasa czynna na godzinę przed każdym spektaklem według repertuaru.

Na stronie internetowej teatru: www.bilety.teatr.zgora.pl

Bilety na spektakle dla osób z niepełnosprawnością i ich opiekunów w cenie **20 zł** od osoby za okazaniem legitymacji lub orzeczenia o niepełnosprawności.

Bilety możesz zarezerwować:

Osobiście w impresariacie Lubuskiego Teatru

poniedziałek – piątek: 8:00 – 15:30

Telefonicznie i mailowo

Kasa biletowa: tel. 68 452 72 72 wewn. 33

Impresariat: tel. 68 452 72 72 (wewn. 63, 51, 35)

mail: impresariat@teatr.zgora.pl

Na wszystkie pytania chętnie odpowiemy. Zapraszamy do kontaktu:
Dagmara Jastrzębska | Koordynator projektu | tel. 664 713 602
od poniedziałku do piątku w godz. 7.30 – 15.30.

Kontakt:

tel.: 68 452 72 72 do 75 wewn. 24

d.jastrzebska@teatr.zgora.pl

Al. Niepodległości 3/5

65-048 Zielona Góra

www.teatr.zgora.pl

Opracowanie merytoryczne przewodnika: Joanna Marcinkowska

Skład: Dariusz Kolański

Zdjęcia: Kamil Derda, www.dbteam.pl